

JUNGTINIŲ TAUTŲ KONVENCIJA DĖL VISŲ FORMŲ DISKRIMINACIJOS PANAIKINIMO MOTERIMS*

Valstybės, šios Konvencijos dalyvės,

atsižvelgdamos į tai, kad Suvienytųjų Nacijų Organizacijos įstatai dar kartą patvirtina tikėjimą pagrindinėmis žmogaus teisėmis, orumu bei vertingumu ir vyrų bei moterų lygiateisiškumu,

atsižvelgdamos į tai, kad Visuotinė žmogaus teisių deklaracija patvirtina diskriminacijos neleistinumo principą ir skelbia, kad visi žmonės gimsta laisvi ir lygūs ir kad kiekvienas žmogus privalo turėti visas joje pripažintas teises ir laisves nepriklausomai nuo jokių skirtumų, įskaitant lytimi pagrįstus skirtumus,

atsižvelgdamos į tai, kad valstybės, Tarptautinių žmogaus teisių pakto dalyvės, įpareigojamos garantuoti lygią vyrų ir moterų teisę naudotis visomis ekonominėmis, socialinėmis, kultūrinėmis, pilietinėmis ir politinėmis teisėmis,

atsižvelgdamos į tarptautines konvencijas, sudarytas globojant Suvienytųjų Nacijų Organizacijai ir specializuotoms įstaigoms, skatinančias vyrų ir moterų lygiateisiškumą,

taip pat atsižvelgdamos į Suvienytųjų Nacijų Organizacijos ir specializuotų įstaigų priimtas rezoliucijas, deklaracijas ir rekomendacijas, kuriomis siekiama vyrų ir moterų lygiateisiškumo, tačiau, būdamos susirūpinusios, kad, nors priimti šie įvairūs dokumentai, tebėra išlikusi didelė moterų diskriminacija,

primindamos, kad moterų diskriminacija pažeidžia lygiateisiškumo ir pagarbos žmogaus orumui principus, neleidžia moterims dalyvauti lygiomis teisėmis su vyrais politiniame, socialiniame, ekonominiame ir kultūriniame savo šalies gyvenime, atsiliepia visuomenės ir šeimos gerovei ir dar labiau apsunkina moterims atskleisti visas savo galimybes šalies ir žmonijos labui,

būdamos susirūpinusios, kad skurdo sąlygomis moterims mažiausiai prieinamas maistas, sveikatos apsauga, mokslas, profesinis pasirėngimas, galimybė įsidarbinti ir patenkinti kitas reikmes,

būdamos įsitikinusios, kad įvesta nauja tarptautinė ekonominė tvarka, pagrįsta lygybe ir teisingumu, gerokai pasitarnaus vyrų ir moterų lygybei,

pabrėždamos, jog tam, kad vyrai ir moterys galėtų įgyvendinti visas teises, būtina uždrausti apartheidą, visas rasizmo formas, rasinę diskriminaciją, kolonializmą, neokolonializmą, agresiją, užsienio okupaciją ir viešpatavimą bei kišimąsi į valstybių vidaus reikalus,

patvirtindamos, kad tarptautinės taikos ir saugumo stiprinimas, tarptautinio įtempimo mažinimas, abipusis visų valstybių, nepriklausomai nuo jų socialinių ar ekonominių sistemų, bendradarbiavimas, visuotinis ir visiškas nusiginklavimas įvedant griežtą ir veiksmingą tarptautinę kontrolę, teisingumo, lygybės ir abipusės naudos principų šalių santykiuose įvertinimas ir kolonijinių bei okupuotų tautų apsisprendimo ir nepriklausomybės teisės įgyvendinimas, taip pat nacionalinio suvereniteto ir teritorinio vientisumo gerbimas prisidės prie socialinės pažangos ir vystymosi ir padės pasiekti visišką vyrų ir moterų lygybę,

būdamos įsitikinusios, kad visapusiškas šalies vystymasis, pasaulio gerovė ir taika reikalauja maksimalaus moterų dalyvavimo lygiomis teisėmis su vyrais visose srityse,

turėdamos galvoje didelį, iki šiol gerai neįvertintą moterų indėlį į šeimos gerovę ir visuomenės vystymąsi, socialinę motinystės reikšmę ir abiejų tėvų vaidmenį šeimai ir vaikų auklėjimui ir suprasdamos, kad moterų vaidmuo pratęsiant giminę neturėtų būti diskriminacijos priežastis, nes už vaikų auklėjimą vienoda atsakomybė tenka vyrams ir moterims ir visai visuomenei, suprasdamos, kad, norint pasiekti visišką vyrų ir moterų lygybę, reikia keisti tradicinį vyrų ir moterų vaidmenį visuomenėje ir šeimoje,

* Ratifikuota Lietuvos Respublikos Seime 1995 09 10 Nr. I-1035.

tvirtai pasiryžusios įgyvendinti Moterų diskriminacijos panaikinimo deklaracijoje skelbiamus principus ir imtis priemonių, leidžiančių panaikinti visas tokios diskriminacijos formas ir apraiškas,

s u s i t a r è:

I DALIS

1 straipsnis

Šioje Konvencijoje sąvoka „moterų diskriminacija“ reiškia skirtumą, išimčių ar apribojimų darymą lyties pagrindu siekiant varžyti ar panaikinti pripažintas moterų teises ir pagrindines laisves nepriklausomai nuo jų šeiminės padėties politinėje, ekonominėje, socialinėje, kultūrinėje, pilietinėje ar kurioje nors kitoje srityje, neleisti jomis naudotis ar jas įgyvendinti lygiomis teisėmis su vyrais.

2 straipsnis

Valstybės dalyvės smerkia visų formų moterų diskriminaciją, susitaria visais būdais nedelsdamos vykdyti moterų diskriminacijos panaikinimo politiką ir tuo tikslu įsipareigoja:

a) įtraukti vyrų ir moterų lygybės principą į savo nacionalines konstitucijas ar kitą atitinkamą įstatymą, jei tai dar nepadaryta, ir įstatymu ar kitais atitinkamais būdais praktiškai jį įgyvendinti;

b) ten, kur reikia, imtis atitinkamų teisinių ir kitų priemonių, įskaitant sankcijas, draudžiančių bet kokią moterų diskriminaciją;

c) įvesti teisinę moterų teisių apsaugą lygiomis su vyrais sąlygomis ir per kompetentingus nacionalinius teismus ir kitas valstybines įstaigas garantuoti veiksmingą moterų apsaugą nuo bet kokios diskriminacijos;

d) susilaikyti nuo bet kokios diskriminacijos prieš moterį ir garantuoti, kad valstybiniai organai ir įstaigos veiks atsižvelgdami į šį įsipareigojimą;

e) imtis visų atitinkamų priemonių ir neleisti jokiai asmeniui, organizacijai ar įmonei diskriminuoti moterų;

f) imtis visų atitinkamų priemonių, įskaitant teises, ir pakeisti ar panaikinti veikiančius įstatymus, potvarkius, papročius ir praktiką, diskriminuojančius moteris;

g) panaikinti visas savo baudžiamųjų įstatymų nuostatas, diskriminuojančias moteris.

3 straipsnis

Valstybės dalyvės visose srityse, ypač politinėje, socialinėje, ekonominėje ir kultūros, imasi visų atitinkamų priemonių, įskaitant teises, siekdamos užtikrinti visapusišką moterų vystymąsi ir pažangą ir garantuoti joms visų žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių įgyvendinimą ir naudojimąsi jomis lygiomis teisėmis su vyrais.

4 straipsnis

1. Valstybių dalyvių taikomos laikinos specialios priemonės, kuriomis siekiama greičiau įtvirtinti faktinę vyrų ir moterų lygybę, kaip pažymima šioje Konvencijoje, nelaikomos diskriminacinėmis, tačiau jos jokių būdu neturi būti nelygiateisių ar diferencijuotų standartų išlikimo priežastis; šios priemonės turi būti atšauktos, kai bus pasiekta lygybė ir lygiateisiškumas.

2. Valstybių dalyvių taikomos specialios priemonės, kuriomis siekiama apsaugoti motinystę, įskaitant šioje Konvencijoje nurodytas priemones, nelaikomos diskriminacinėmis.

5 straipsnis

Valstybės dalyvės imasi visų reikiamų priemonių siekdamos:

a) pakeisti socialinius ir kultūrinius vyrų ir moterų elgesio modelius, kad išnyktų prietarai, papročiai ir visokia kitokia praktika, pagrįsta vienos lyties nepilnavertiškumo ar pranašumo idėja arba stereotipišku vyrų ir moterų vaidmeniu;

b) užtikrinti, kad šeimos auklėjime teisingai būtų suprantama motinystės socialinė funkcija ir pripažįstama bendra vyrų ir moterų atsakomybė už savo vaikų auklėjimą ir vystymąsi visais atvejais atiduodant pirmenybę vaikų interesams.

6 straipsnis

Valstybės dalyvės imasi visų reikiamų priemonių, įskaitant teises, kad būtų nutraukta visų rūšių prekyba moterimis ir moterų prostitucijos panaudojimas.

II DALIS **7 straipsnis**

Valstybės dalyvės imasi visų reikiamų priemonių, kad būtų panaikinta moterų diskriminacija šalies politiniame ir visuomeniniame gyvenime, ir užtikrina moterims lygiomis su vyrais sąlygomis teise:

a) balsuoti visuose rinkimuose ir viešuose referendumuose ir būti renkamomis į visus viešai renkamus organus;

b) dalyvauti nustatant ir įgyvendinant vyriausybės politiką ir užimti valstybinius postus, taip pat vykdyti visas valstybines funkcijas visuose valstybinio valdymo lygmenyse;

c) dalyvauti nevyriausybinių organizacijų ir asociacijų, užsiimančių visuomeninio ir politinio šalies gyvenimo problemomis, veikloje.

8 straipsnis

Valstybės dalyvės imasi visų reikiamų priemonių, kad moterys lygiomis su vyrais sąlygomis ir be jokios diskriminacijos galėtų atstovauti savo vyriausybėms tarptautiniu mastu ir dalyvauti tarptautinių organizacijų darbe.

9 straipsnis

1. Valstybės dalyvės suteikia moterims lygias su vyrais teises įgyti, pakeisti ar išlaikyti savo pilietybę. Be to, jos užtikrina, kad nei santuoka su užsieniečiu, nei vyro pilietybės pakeitimas santuokos metu automatiškai nekeičia žmonos pilietybės, nepadaro jos asmeniu be pilietybės ir negali priversti jos priimti vyro pilietybę.

2. Valstybės dalyvės suteikia moterims lygias su vyrais teises pasirinkti savo vaikų pilietybę.

III DALIS **10 straipsnis**

Valstybės dalyvės imasi visų reikiamų priemonių, kad būtų panaikinta moterų diskriminacija ir jos turėtų lygias su vyrais teises mokslo srityje ir kad, pripažįstant vyrų ir moterų lygybę, būtų užtikrinta:

a) vienodos sąlygos pasirinkti profesiją ir specialybę, įgyti išsimokslinimą ir gauti diplomus visų kategorijų kaimo ir miestų mokslo įstaigose; ši lygybė užtikrinama ikimokyklinėse įstaigose, bendrojo, specialiojo, profesinio ir aukštojo techninio mokslo įstaigose, taip pat visose profesinio parengimo įstaigose;

b) galimybė naudotis vienodomis mokymo programomis, laikyti vienodus egzaminus, turėti vienodos kvalifikacijos pedagogus, naudotis vienodos kokybės mokyklos patalpomis ir įrengimais;

- c) bet kokių stereotipinių pažiūrų į vyrų ir moterų vaidmenį uždraudimas visų lygių ir formų mokyme skatinant bendrą mokymą ir kitus mokymo tipus, kurie padės pasiekti šį tikslą, ypač peržiūrint vadovėlius, mokyklų programas ir parenkant mokymo metodus;
- d) vienodos galimybės mokantis gauti stipendijas ir kitokią paramą;
- e) vienodos galimybės tęsti mokslą, įskaitant suaugusiųjų mokymąsi ir funkcinį raštingumą, kuriais siekiama kuo greičiau sumažinti bet kokį atotrūkį tarp vyrų ir moterų žinių;
- f) nebaigusių mokyklos merginų skaičiaus sumažinimas ir programų merginoms ir moterims, per anksti palikusioms mokyklą, parengimas;
- g) vienodos galimybės aktyviai dalyvauti sporto ir fizinio parengimo užsiėmimuose;
- h) galimybė pasinaudoti specialia šviečiamojo pobūdžio informacija šeimos sveikatos ir gerovės labui, įskaitant informaciją ir konsultacijas apie šeimos planavimą.

11 straipsnis

1. Valstybės dalyvės imasi visų reikiamų priemonių, kad būtų panaikinta moterų diskriminacija užimtumo srityje ir lygiomis su vyrais sąlygomis moterims būtų užtikrintos šios teisės:

- a) teisė į darbą, kaip neatimama visų žmonių teisė;
- b) teisė turėti vienodas galimybes įsidarbinti, įskaitant vienodų atrankos kriterijų taikymą įdarbinant;
- c) teisė laisvai pasirinkti profesiją ir darbo rūšį, būti pakeltai pareigose ir turėti užimtumo garantiją, taip pat naudotis visomis darbo lengvatomis ir sąlygomis, įgyti profesinį parengimą ir kelti kvalifikaciją, įskaitant mokinystę, aukštesnį profesinį parengimą ir nuolatinį kvalifikacijos kėlimą;
- d) teisė gauti vienodą atlyginimą, įskaitant lengvatas, turėti vienodas lygiaverčio darbo sąlygas, taip pat teisė į vienodą darbo kokybės vertinimą;
- e) teisė į socialinį aprūpinimą, ypač išėjimo į pensiją, nedarbo, ligos, invalidumo, senatvės ir kitais nedarbingumo netekimo atvejais, taip pat teisė į apmokamas atostogas;
- f) teisė į sveikatos apsaugą ir saugias darbo sąlygas, įskaitant giminės pratęsimo funkcijos išsaugojimą.

2. Kad nebūtų diskriminuojamos ištekėjusios moterys ir motinos ir garantuota jų teisė į darbą, valstybės dalyvės imasi reikiamų priemonių siekdamos:

- a) uždrausti grasinant pritaikyti sankcijas atleisti iš darbo nėštumo ar nėštumo ir gimdymo atostogų pagrindu arba diskriminuoti atleidžiant dėl šeiminių padėties;
- b) įvesti apmokamas arba kompensuojamas socialinėmis pašalpomis nėštumo ir gimdymo atostogas išsaugant ankstesnę darbo vietą, pareigas ar socialines pašalpas;
- c) skatinti teikti papildomų socialinių paslaugų, ypač steigti kuo daugiau vaikų priežiūros įstaigų, kad tėvai galėtų derinti šeimos pareigas su darbu ir dalyvauti visuomeniniame gyvenime;
- d) užtikrinti ypatingą apsaugą moterims nėštumo metu tuose darbuose, kurių kenksmingumas jų sveikatai įrodytas.

3. Įstatymai, liečiantys šiame straipsnyje aptariamų teisių apsaugą, nuolat svarstomi atsižvelgiant į mokslo ir technikos žinias, peržiūrimi, panaikinami arba prireikus papildomi.

12 straipsnis

1. Valstybės dalyvės imasi visų reikiamų priemonių, kad būtų panaikinta moterų diskriminacija sveikatos apsaugos srityje ir vienodomis sąlygomis su vyrais užtikrintas medicininis aptarnavimas, įskaitant tą, kuris susijęs su šeimos planavimu.

2. Nepriklausomai nuo šio straipsnio 1 punkto nuostatų valstybės dalyvės garantuoja moterims atitinkamą aptarnavimą nėštumo, gimdymo ir pogimdyminiu metu įsipareigodamos teikti, kai reikia, nemokamas paslaugas, taip pat atitinkamą maistą nėštumo ir maitinimo metu.

13 straipsnis

Valstybės dalyvės imasi visų reikiamų priemonių, kad būtų panaikinta moterų diskriminacija kitose ekonominio ir socialinio gyvenimo srityse ir vienodomis sąlygomis su vyrais būtų užtikrintos šios teisės:

- a) teisė gauti šeimos pašalpas;
- b) teisė naudotis banko paskolomis, užstatais ir kitokiomis finansinio kredito rūšimis;
- c) teisė dalyvauti poilsio renginiuose, sporto ir visose kultūrinio gyvenimo srityse.

14 straipsnis

1. Valstybės dalyvės atkreipia dėmesį į ypatingas problemas, su kuriomis susiduria kaimo moterys, ir į tai, koks svarbus šių moterų vaidmuo užtikrinant ekonominę jų šeimų padėtį, taip pat į jų veiklą neprekinėse ūkio šakose, ir imasi visų reikiamų priemonių, kad šios Konvencijos nuostatos būtų taikomos kaimo moterims.

2. Valstybės dalyvės imasi visų reikiamų priemonių, kad būtų panaikinta kaimo moterų diskriminacija ir vienodomis teisėmis su vyrais jos galėtų dalyvauti kuriant kaimo ateitį ir turėti iš to naudos, ir garantuoja tokioms moterims teisę:

- a) dalyvauti sudarant ir įgyvendinant visų lygių vystymo planus;
- b) naudotis atitinkamu medicininiu aptarnavimu, įskaitant informaciją, konsultacijas ir šeimos planavimo paslaugas;
- c) tiesiogiai naudotis socialiniu draudimu;
- d) įgyti visų rūšių parengimą ir formalų bei neformalų išsimokslinimą, įskaitant funkcinį raštingumą, taip pat, inter alia, naudotis visų visuomeninio aptarnavimo priemonių ir konsultacinių tarnybų žemės ūkio klausimais paslaugomis ir pakelti savo techninį lygį;
- e) organizuoti savitarpio pagalbos grupes ir kooperatyvus ir užtikrinti vienodas ekonomines galimybes samdomu darbu arba nepriklausoma darbine veikla;
- f) dalyvauti visų rūšių kolektyvinėje veikloje;
- g) naudotis žemės ūkio kreditais ir paskolomis, realizavimo sistema, atitinkama technologija ir turėti vienodą statusą agrarinių reformų ir perkėlimo į kitas žemes atveju;
- h) naudotis tinkamomis gyvenimo sąlygomis, ypač gyvenamosiomis patalpomis, sanitarijos paslaugomis, elektros ir vandens tiekimu, taip pat transportu ir ryšiais.

IV DALIS

15 straipsnis

1. Valstybės dalyvės pripažįsta moterų ir vyrų lygybę prieš įstatymą.

2. Valstybės dalyvės suteikia moterims vienodą su vyrais civilinį teisnumą ir vienodas galimybes jį realizuoti. Jos suteikia moterims lygias teises sudarinėti sutartis ir valdyti turtą ir garantuoja, kad su jomis vienodai bus elgiamasi visose bylų nagrinėjimo stadijose.

3. Valstybės dalyvės susitaria visas sutartis ir visus kitus asmeninius bet kokio pobūdžio dokumentus, kurių teisinė pasekmė yra moterų teisnumo apribojimas, laikyti negaliojančiais.

4. Valstybės dalyvės suteikia vyrams ir moterims vienodas teises naudotis įstatymu, susijusiu su asmenų kilnojimusi ir laisve pasirinkti savo buveinę ir nuolatinę gyvenamąją vietą.

16 straipsnis

1. Valstybės dalyvės imasi visų reikiamų priemonių, kad būtų panaikinta moterų diskriminacija visuose santuokos ir šeimos santykiuose, ir pripažindamos vyrų bei moterų lygybę užtikrina:

- a) vienodą teisę tuoktis;
- b) vienodą teisę laisvai pasirinkti sutuoktinį ir tuoktis tik laisvai ir visiškai sutikus;

- c) vienodas teises ir pareigas santuokos metu ir ją nutraukiant;
- d) vienodas vyrų ir moterų, kaip tėvų, teises ir pareigas nepriklausomai nuo jų šeiminių padėties sprendžiant klausimus, liečiančius jų vaikus; visais atvejais turėtų būti atsižvelgiama į vaikų interesus;
- e) vienodas teises laisvai ir atsakingai spręsti klausimą dėl vaikų skaičiaus ir laiko tarpų tarp jų gimimo ir naudotis informacija, švietimu ir priemonėmis, leidžiančiomis jiems įgyvendinti šias teises;
- f) vienodas teises ir pareigas būti globėjais, rūpintojais, patikėtiniais ir įvaikintojais arba atlikti analogiškas funkcijas, kai jos numatytos nacionaliniais įstatymais; visais atvejais turėtų būti atsižvelgiama į vaikų interesus;
- g) vienodas asmenines vyro ir žmonos teises, įskaitant teisę pasirinkti pavardę, profesiją ir užsiėmimą;
- h) vienodas sutuoktinių teises turėti, įsigyti, valdyti turtą, naudotis ir disponuoti juo tiek nemokamai, tiek už užmokestį.

2. Vaiko sužadėtuovės ir santuoka neturi juridinės galios, ir imamasi visų reikiamų priemonių, įskaitant teises, siekiant nustatyti minimalų santuokinį amžių ir padaryti privalomą santuokų registravimą civilinės būklės aktuose.

V DALIS

17 straipsnis

1. Šios Konvencijos įgyvendinimo eigai nagrinėti įsteigiamas Moterų diskriminacijos panaikinimo komitetas (toliau vadinamas Komitetu), kurį šios Konvencijos įsigaliojimo metu sudaro aštuoniolika, o po trisdešimt penktos valstybės dalyvės ratifikavimo ar prisijungimo prie jos – dvidešimt trys ekspertai, pasižymintys dorovinėmis savybėmis ir kompetentingi toje srityje, kurią apima ši Konvencija. Šiuos ekspertus, kurie veikia kaip privatūs asmenys, renka valstybės dalyvės iš savo piliečių atsižvelgdamos į teisingą geografinį pasiskirstymą ir į skirtingų civilizacijos formų, taip pat pagrindinių teisinių sistemų atstovavimą.

2. Komiteto nariai renkami slaptu balsavimu iš valstybių dalyvių iškeltų ir įtrauktų į sąrašą asmenų. Kiekviena valstybė dalyvė gali iškelti vieną asmenį iš savo piliečių.

3. Pirmieji rinkimai rengiami po šešių mėnesių nuo šios Konvencijos įsigaliojimo dienos. Mažiausiai prieš tris mėnesius iki kiekvienų rinkimų dienos Suvienytųjų Nacijų Organizacijos Generalinis sekretorius kreipiasi laišku į valstybes dalyves kviesdamas jas per du mėnesius pasiūlyti savo kandidatus. Generalinis sekretorius sudaro visų tokiu būdu iškeltų asmenų abėcėlinį sąrašą nurodydamas juos iškėlusias dalyves ir pateikia jį valstybėms dalyvėms.

4. Komiteto narių rinkimai vyksta valstybių dalyvių posėdyje, kurį Generalinis sekretorius šaukia Suvienytųjų Nacijų Organizacijos būstinėje. Šiame posėdyje, kur du trečdaliai valstybių dalyvių sudaro kvorumą, į Komitetą išrinktais laikomi tie kandidatai, kurie gauna daugiausia balsų ir absoliučią dalyvaujančių ir balsuojančių valstybių dalyvių atstovų balsų daugumą.

5. Komiteto nariai renkami ketveriems metams. Tačiau devynių pirmuose rinkimuose išrinktų narių įsigaliojimų terminas baigiasi po dvejų metų; tuojau po pirmųjų rinkimų šiuos devynis narius burtų keliu atrenka Komiteto pirmininkas.

6. Penki papildomi Komiteto nariai renkami pagal šio straipsnio 2, 3 ir 4 punkto nuostatas po to, kai šią Konvenciją ratifikuoja ar prie jos prisijungia trisdešimt penkta valstybė. Dviejų papildomų tokiu būdu išrinktų narių įgaliojimų terminas baigiasi po dvejų metų; šiuos du narius burtų keliu atrenka Komiteto pirmininkas.

7. Nenumatytoms laisvoms vietoms užimti valstybė dalyvė, kurios ekspertas jau nėra Komiteto narys, skiria kitą ekspertą iš savo piliečių, jei tam neprieštaruoja Komitetas.

8. Komiteto nariai gauna Generalinės Asamblėjos tvirtinamą atlyginimą iš Suvienytųjų Nacijų Organizacijos lėšų tokia tvarka ir sąlygomis, kokias nustato Asamblėja atsižvelgdama į Komiteto pareigų svarbą.

9. Suvienytųjų Nacijų Organizacijos Generalinis sekretorius parūpina reikiamus darbuotojus ir materialines lėšas, kad Komitetas galėtų veiksmingai atlikti savo funkcijas pagal šios Konvencijos reikalavimus.

18 straipsnis

1. Valstybės dalyvės įsipareigoja pranešti Suvienytųjų Nacijų Organizacijos Generaliniam sekretoriui, kad tai apsvarstytų Komitetas, kokių teisinių, administracinių ar kitokių priemonių jos ėmėsi šios Konvencijos nuostatomis įgyvendinti ir kokią pažangą šioje srityje padarė:

- a) per vienerius metus nuo šios Konvencijos įsigaliojimo suinteresuotoje valstybėje;
- b) po to bent kartą per ketverius metus, o paskui tada, kai paprašys Komitetas.

2. Pranešimuose gali būti nurodyti veiksniai ir sunkumai, atsiliepiantys įsipareigojimų pagal šią Konvenciją vykdymui.

19 straipsnis

1. Komitetas nustato savo veiklos taisykles.
2. Komitetas renka savo pareigūnus dvejiems metams.

20 straipsnis

1. Komitetas kasmet posėdžiauja paprastai ne ilgiau kaip dvi savaites, kad išnagrinėtų pranešimus, pateiktus pagal šios Konvencijos 18 straipsnį.

2. Komiteto posėdžiai paprastai vyksta Suvienytųjų Nacijų Organizacijos būstinėje ar kokioje nors kitoje patogioje Komiteto nustatytoje vietoje.

21 straipsnis

1. Komitetas kasmet per Ekonominę ir socialinę tarybą praneša Suvienytųjų Nacijų Organizacijos Generalinei Asamblėjai apie savo veiklą ir gali teikti pasiūlymų ir bendrų rekomendacijų, pagrįstų išnagrinėtais valstybių dalyvių pranešimais ir informacija. Tokie pasiūlymai ir bendros rekomendacijos įtraukiami į Komiteto pranešimą kartu su valstybių dalyvių pastabomis, jeigu jų būna.

2. Suvienytųjų Nacijų Organizacijos Generalinis sekretorius su Komiteto pranešimais supažindina Moterų padėties komisiją.

22 straipsnis

Specializuotos įstaigos turi teisę dalyvauti svarstant, kaip įgyvendinamos šios Konvencijos nuostatos, kurios liečia jų veiklą. Komitetas gali pasiūlyti specializuotoms įstaigoms informuoti, kaip įgyvendinama ši Konvencija jų veiklai priklausančiose srityse.

VI DALIS

23 straipsnis

Šioje Konvencijoje nėra nuostatų, padedančių greičiau įgyvendinti vyrų ir moterų lygybę, kurios gali būti:

- a) valstybės dalyvės įstatyminiuose aktuose; arba
- b) kokioje nors kitoje tai valstybei galiojančioje tarptautinėje konvencijoje, sutartyje ar susitarime.

24 straipsnis

Valstybės dalyvės įsipareigoja imtis nacionaliniu mastu visų reikiamų priemonių šioje Konvencijoje pripažintoms teisėms įgyvendinti.

25 straipsnis

1. Šią Konvenciją gali pasirašyti visos valstybės.
2. Suvienytųjų Nacijų Organizacijos Generalinis sekretorius skiriamas šios Konvencijos depozitarijumi.
3. Ši Konvencija ratifikuotina. Ratifikavimo raštai atiduodami saugoti Suvienytųjų Nacijų Organizacijos Generaliniam sekretoriui.
4. Prie šios Konvencijos gali prisijungti visos valstybės. Prisijungiama prisijungimo dokumentą atiduodant saugoti Suvienytųjų Nacijų Organizacijos Generaliniam sekretoriui.

26 straipsnis

1. Kiekviena valstybė dalyvė gali bet kuriuo metu prašyti peržiūrėti šią Konvenciją, raštu pranešdama apie tai Suvienytųjų Nacijų Organizacijos Generaliniam sekretoriui.
2. Suvienytųjų Nacijų Organizacijos Generalinė Asamblėja sprendžia, kokių reikia imtis priemonių, jeigu jų iš viso reikia, atsižvelgiant į tokį prašymą.

27 straipsnis

1. Ši Konvencija įsigalioja trisdešimtą dieną po dvidešimto ratifikavimo rašto ar prisijungimo dokumento atidavimo saugoti Suvienytųjų Nacijų Organizacijos Generaliniam sekretoriui dienos.
2. Valstybėje, kuri ratifikuoja šią Konvenciją ar prisijungia prie jos po dvidešimto ratifikavimo rašto ar prisijungimo dokumento atidavimo saugoti dienos, ši Konvencija trisdešimtą dieną po jos pačios ratifikavimo rašto ar prisijungimo dokumento atidavimo saugoti dienos.

28 straipsnis

1. Suvienytųjų Nacijų Organizacijos Generalinis sekretorius gauna ir išsiuntinėja visoms valstybėms ratifikavimo ar prisijungimo metu valstybių padarytų išlygų tekstus.
2. Neleidžiama daryti išlygų, nesuderinamų su šios Konvencijos tikslais ir uždaviniais.
3. Išlygas galima bet kuriuo metu atsiimti atitinkamai informuojant Suvienytųjų Nacijų Organizacijos Generalinį sekretorių, kuris po to informuoja apie tai visas valstybes. Tokia informacija įsigalioja jos gavimo dieną.

29 straipsnis

1. Bet koks ginčas tarp dviejų ar daugiau valstybių dalyvių dėl šios Konvencijos aiškinimo ar taikymo, neišspręstas derybomis, vienos iš šalių prašymu perduodamas nagrinėti arbitražui. Jei per šešis mėnesius nuo pareiškimo dėl arbitražo nagrinėjimo padavimo dienos šalims nepavyksta susitarti dėl arbitražinio nagrinėjimo organizavimo, bet kuri iš šių šalių gali perduoti ginčą Tarptautiniam teismui, paduodama pareiškimą pagal Teismo statuto reikalavimus.
2. Kiekviena valstybė dalyvė šios Konvencijos pasirašymo, ratifikavimo ar prisijungimo prie jos metu gali pareikšti, kad ji nelaiko savęs įpareigota šio straipsnio 1 punkto nuostatų. Kitos valstybės dalyvės neprivalo laikytis šio straipsnio 1 punkto įsipareigojimų valstybei dalyvei, padariusiai tokią išlygą.
3. Kiekviena valstybė dalyvė, padariusi išlygą dėl šio straipsnio 2 punkto, gali bet kuriuo metu ją atšaukti pranešdama apie tai Suvienytųjų Nacijų Organizacijos Generaliniam sekretoriui.

30 straipsnis

Ši Konvencija, kurios tekstai yra autentiški anglų, arabų, ispanų, kinų, prancūzų ir rusų kalbomis, atiduodama saugoti Suvienytųjų Nacijų Organizacijos Generaliniam sekretoriui.

TAI PATVIRTINDAMI, žemiau pasirašiusieji, atitinkamai įgalioti, pasirašė šią Konvenciją.
